

PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA BỒ-TÁT TẠNG CHÁNH PHÁP KINH

QUYỂN 30

Phẩm 9: TINH TẤN BA-LA-MẬT-ĐA (Phần 6)

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Ta ở chỗ Đức Nhiên Đăng Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác, được đầy đủ Pháp thân, sinh lên cõi trời Tam thập tam, hiệu là Quang Minh Thiên tử, làm chủ Thước-ca-la, có đại oai đức, đầy đủ đại thần thông, tiếng tăm vang khắp, tự tại vô ngại. Thời điểm ấy, trong châu Diêm-phù-đề có tám vạn bốn ngàn thành lớn, lại có nhiều thành ấp xóm làng. Trong các xóm làng ấy, có trăm ngàn câu-chi na-do-đa các loại hữu tình. Lại cũng trong thời điểm ấy kiếp tật bệnh nổi lên, hữu tình ác nghiệp bệnh duyên thành thực, trên thân mang đủ các chứng bệnh, nào là ghẻ lở, ung thư, mụn nhọt, hắc lao lan tràn, phong huỳnh đàm ẩm... Lúc đó, có trăm ngàn y vương, hòa hợp lương dược trị liệu cho các hữu tình tật bệnh được thuyên giảm.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Lúc đó hữu tình không nơi nương tựa, không người cứu hộ. Người chưa hết bệnh lớn tiếng than:

–Nếu Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, La-sát bà, Nhân phi nhân có thể khiến cho tôi giải thoát tất cả bệnh khổ não thì tôi cúng dường hết tất cả tài vật, nguyện làm kẻ nô tỳ tùy ý sai sử.

Này Xá-lợi Tử! Người đời không thể thấy, còn ta dùng Thiên nhãn thanh tịnh hơn mắt người thường mới có thể thấy các hữu tình trên thân mang đủ thứ chứng bệnh: Ghẻ lở, ung thư, mụn nhọt, hắc lao, phong huỳnh, đàm ẩm, nóng lạnh... các chứng bích tích tập đầy dẫy trên thân, ta mới có thể thấy. Người đời không thể nghe các hữu tình lớn tiếng than, còn ta dùng Thiên nhĩ thanh tịnh hơn người thường mới có thể nghe được, khởi tâm đại Bi thương xót các hữu tình ấy. Ta suy nghĩ rằng, ta sẽ làm chỗ nương tựa cho những ai không chỗ nương tựa, cứu hộ cho những ai chưa được cứu hộ, diệt trừ bệnh cho những ai chưa hết bệnh, tất cả đều được bảo hộ an lạc.

Này Xá-lợi Tử! Lúc đó ta ẩn thân Thước-ca-la, cách đại thành Câu-lô không xa, bỗng nhiên hóa sinh thành tướng hữu tình, tên là Tô-mâu, vì các hữu tình có bệnh trong Diêm-phù-đề mà nói kệ rằng:

*Cách thành Câu-lô không bao xa
Hóa tướng hữu tình tên Tô-mâu
Nếu ai đến xin thịt mà ăn
Thì sẽ dứt hết các bệnh tật,
Hữu tình các người chớ kinh sợ
Như vậy người ăn sinh hoan hỷ
Tô-mâu không giận, sân đã trừ
Là đại lương dược châu Diêm-phù.*

Này Xá-lợi Tử! Tám vạn bốn ngàn đại thành, quận, ấp, xóm, làng trong khoảng thời gian đó, tất cả hữu tình nghe tiếng này rồi, vội vã đi đến đại thành Câu-lô chỗ Tô-mâu lấy một ít thịt trên thân của Tô-mâu mà ăn. Ai nấy đều lấy nhưng thịt trên thân vẫn

không tổn giảm. Lúc đó Tô-mâu nói kệ rằng:

*Bồ-đề chân thật không hư dối
Đạt được vô tận trí tuệ uẩn
Lời này chân thật không dối trá
Khiến thịt thân ta cũng vô tận.*

Này Xá-lợi Tử! Lúc đó, các người bệnh trong Diêm-phù-đề, tập hợp tại chỗ Tô-mâu, mỗi người đều lấy một ít thịt trên thân của Tô-mâu mà ăn. Do trí vô tận cho nên cắt như vậy rồi, lại sinh, nhưng các chi phần trên thân sinh lại rồi không có tổn giảm.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Các người bệnh ăn thịt của Tô-mâu, nên được hết các bệnh, an ổn khoái lạc, không còn tật bệnh tái phát. Như vậy các người bệnh trong châu Diêm-phù thấy đều bớt bệnh, an ổn khoái lạc không còn bệnh tật tái phát.

Khi ấy, các hữu tình trong châu Diêm-phù, hoặc trai hoặc gái, bé trai, bé gái đều nói như vậy:

–Theo tôi nghĩ, sở dĩ hôm nay chúng ta đều hết bệnh an ổn khoái lạc là nhờ ăn thịt Tô-mâu, vậy nay chúng ta hãy nên thân cận cúng dường Tô-mâu.

Nói thế xong, cả chúng đồng loạt tập trung đến chỗ Tô-mâu cùng nhau vây quanh nói kệ rằng:

*Ngài là chỗ nương tựa của chúng tôi
Ngài là y vương, là lương dược
Hôm nay chúng tôi phải làm gì
Nguyện xin cúng dường không xan lận.*

Này Xá-lợi Tử! Lúc đó, ta biết các hữu tình được an ổn rồi liền hiện thân hình Đại Thước-ca-la, ở trước mọi người nói lời như vậy:

–Ta nay không dùng đến vương thành, quốc độ quận, ấp, xóm, làng, nhà cửa, tài vật, vàng, bạc, lưu ly, xa cừ, mã não, san hô, hổ phách các thứ trân bảo quý đẹp, voi, ngựa, trâu, dê, xe cộ, trai, gái, bé trai, bé gái, nô tỳ hầu hạ, đồ ăn thức uống, y phục, giường nằm ngọa cụ, thuốc thang các vật dụng, vườn rừng, ao tắm, các thứ đẹp đẽ như vậy ta đều không dùng. Ta chỉ dạy dỗ các người nên chấm dứt sát sinh, trọn đời không nên giết hại, nên chấm dứt trộm cắp, mãi mãi không trộm cắp; nên đoạn tà dục và mãi mãi không tà dục; nên đoạn nói dối và trọn đời không nói dối; nên đoạn hai lưỡi, trọn đời không nói hai lưỡi; nên đoạn nói lời thêu dệt và trọn đời không nói thêu dệt. Nói tóm lại, nên đoạn ác khẩu, tham, sân, tà kiến, trọn đời không nên tái phạm.

Lúc đó Đại Thước-ca-la vì mọi người nói kệ rằng:

*Đa câu-chi số các tài bảo
Chất cao cũng như núi Tu-di
Ăn uống, y phục, Thiên nữ đẹp
Các thứ như vậy ta không dùng.
Nếu người cúng dường các thứ ấy
Không bằng tu tập mười điều thiện
Mỗi mỗi đều khởi tâm Từ bi
Bất cứ lúc nào cũng thủ hộ.
Bồ-tát không thích các tài lợi
Chỉ hay hộ trì mười nghiệp thiện
Các người nếu cùng nhau tu hành
Thì đó chính là chầu cúng dường.*

*Ăn uống, y phục và ngọa cụ
Voi ngựa xe cộ các trân báu
Như vậy cho đến Thiên nữ đẹp
Tất cả thứ ấy ta không nhận.
Các người nghe ta nói chân thật
Nên tu mười thiện nghiệp thanh tịnh
Cùng nhau phát khởi tâm Từ bi
Đối tất cả chỗ thường thủ hộ
Nếu hay nhiếp thọ pháp như vậy
Thì mười thiện nghiệp luôn thanh tịnh.*

Đức Thế Tôn nói kệ rồi, bảo Xá-lợi Tử:

–Này Xá-lợi Tử! Lúc đó ta ở trong đại chúng giảng nói pháp yếu, thanh tịnh không xen tạp, chỉ dạy lợi ích an vui. Lúc ta nói pháp này rồi, ẩn thân không hiện. Lúc đó, trai, gái, bé trai, bé gái ở trong Diêm-phù-đề nhờ ăn thịt Tô-mâu, nên đến khi mạng chung không có một người nào đọa vào đường ác, cùng lúc đều được sinh lên cõi trời Tam thập tam, ở trong chúng vi diệu, thọ các khoái lạc.

Này Xá-lợi Tử! Những người được sinh lên các cõi trời ấy nghe pháp này rồi, chỉ dạy được lợi ích an vui, hiểu biết ba thừa một cách chắc chắn. Ba thừa là Thanh văn thừa, Duyên giác thừa, Vô thượng nhất thiết trí thừa. Ở trong chúng có người sẽ nhập Niết-bàn, chưa nhập Niết-bàn, hiện nhập Niết-bàn.

Phật bảo Xá-lợi Tử:

–Này Xá-lợi Tử! Ông quán Đại Bồ-tát an trụ Pháp thân, sao gọi là được đại thân thông, đầy đủ đại oai đức, danh xưng vang lừng? Lúc đó chỉ có một mình ta có khả năng xả thân mạng thành thực tất cả hữu tình ba thừa Niết-bàn.

Đức Phật vừa nói xong, Tôn giả Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Sao gọi là Đại Bồ-tát đầy đủ Pháp thân?

Phật bảo Xá-lợi Tử:

–Này Xá-lợi Tử! Pháp thân của Đại Bồ-tát kiên cố cũng như kim cang không thể phá hoại, thù thắng vi diệu, chân thật không sinh diệt.

Lại nữa, Pháp thân vì độ hữu tình không tiếc thân mạng. Vì lý do đó cho nên lửa không thể thiêu, vật không thể hoại, lại kiên cố như kim cang không thể phá hoại.

Này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát thực hành Tinh tấn ba-la-mật-đa không thoái chuyển, như vậy là an trụ Pháp thân đầy đủ, thành thực hữu tình, không tiếc thân mạng, cũng không ngôn thuyết phân biệt biến kế. Lại biết thân này cũng như hư không, lia các tướng. Do thân lia tướng cho nên có thể hiểu rõ tất cả các pháp, lia các tướng. Do lia các tướng cho nên không phân biệt là thân là pháp. Nếu đối với tướng thì thân đã lia tướng; đối với tất cả pháp cũng lại như vậy. Nếu tự thân lia được một tướng, thì có thể hiểu rõ tất cả hữu tình thân lia tướng. Vì pháp giới lia tướng cho nên đối với tất cả pháp lia tướng. Nên học như vậy, cho đến một pháp rất nhỏ cũng không thể được. Do tất cả hữu tình thân chân như cho nên có thể hiểu rõ tất cả hữu tình thân chân như. Do tất cả hữu tình thân chân như, cho nên có thể hiểu rõ tự thân chân như. Do tự thân chân như, cho nên có thể hiểu rõ tất cả pháp chân như. Do tất cả pháp chân như, cho nên có thể hiểu rõ tự thân chân như. Do tự thân chân như, cho nên biết rõ chư Phật chân như. Do tất cả chư Phật chân như, cho nên thông đạt tự thân chân như. Do tự thân chân như nên hiểu rõ quá khứ, vị lai, hiện tại chân như. Do quá khứ, vị lai, hiện tại chân như, cho nên hiểu rõ

tự thân chân như. Lại quá khứ chân như cùng với vị lai chân như không trái nhau. Quá khứ chân như cùng với hiện tại chân như cũng không trái nhau. Hiện tại chân như cùng quá khứ chân như không trái nhau. Vị lai chân như cùng quá khứ chân như cũng không trái nhau. Lại quá khứ chân như cùng vị lai chân như không trái nhau. Vị lai chân như cùng hiện tại chân như cũng không trái nhau. Hiện tại chân như cùng vị lai chân như không trái nhau. Vị lai chân như cùng hiện tại chân như cũng không trái nhau. Do hiện tại chân như cùng quá khứ chân như cũng không trái nhau. Do quá khứ chân như cùng hiện tại chân như cũng không trái nhau. Lại quá khứ chân như cùng vị lai chân như, hiện tại chân như cũng lại như vậy. Lại uẩn, xứ, giới chân như kia, uẩn, xứ, giới chân như này; nhiễm tịnh chân như kia, nhiễm tịnh chân như này; Niết-bàn luân hồi chân như kia, Niết-bàn luân hồi chân như này; hành chân như kia, hành chân như này, tất cả hành chân như cũng lại như vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Như đã nói không có sai khác, không phải xa lìa, không phải hình tượng, cho đến chân như không có tướng nhỏ nào. Vì sao? Vì chân như không tướng thuyết này, tức là tướng Như Lai. Như vậy là nhiếp thọ nhân quả chân như. Thuyết này cũng là tướng của Như Lai. Bồ-tát thấy các tướng như vậy, không có tạo tác, tức là tướng Như Lai. Cái thấy ấy không phải tranh cãi, tất cả sắc tướng không có lay động, tức là tướng Như Lai, không phải là trí chân như.

Làm thế nào để quán sát thân Như Lai? Nên bình đẳng quán sát thân Như Lai, tức là tự thân bình đẳng. Do tự thân bình đẳng quán sát, nên tất cả thân không phải thân bình đẳng. Do tất cả thân không phải thân bình đẳng quán sát, cho nên đối với thân này có thể quán sát. Thế nên biết rõ, tất cả thân tướng đều từ duyên sinh. Biết điều đó rồi, Pháp thân quyết định không thể phá hoại, đối với Pháp thân cũng lại như vậy. Khi đạt được Pháp thân như vậy rồi thì mới có khả năng phân biệt rõ không phải uẩn, xứ, giới. Đối với các hữu tình thấy nghe hay biết thì mới có thể hóa độ làm các nghĩa lợi.

Này Xá-lợi Tử! Ví như y vương Hoặc Mạng tích tập hòa hợp các loại thuốc hay rồi ban cho các người bệnh. Ông ta còn tạo ra đồng nữ sắc tướng thù thắng vi diệu, cũng như ao hồ thanh tịnh tối thượng, trang nghiêm đầy đủ an trụ hết sức vi diệu, thời phi thời đi đứng ngồi nằm, lại còn có thể làm các sự nghiệp thù thắng vi diệu. Lúc đó, có cư sĩ trưởng giả dòng họ to lớn tối thắng tối thượng, đến thấy đồng nữ được làm bằng thuốc. Khi ấy y vương Hoặc Mạng ban khắp cho mọi người sờ vào. Các người bệnh mỗi khi sờ vào đều được khoái lạc khinh an không còn bệnh tật sâu nặng.

Này Xá-lợi Tử! Nên biết, chỉ có một y vương Hoặc Mạng mới có thể khiến hữu tình trừ hết bệnh tật, còn các thầy thuốc khác không thể trị hết.

Này Xá-lợi Tử! Biết rõ Pháp thân của Đại Bồ-tát cũng lại như vậy. Cho đến hữu tình trai, gái, bé trai, bé gái bị tham sân si thiêu đốt, Bồ-tát sờ khắp thân các hữu tình có bệnh này đều được hết bệnh, xa lìa tất cả nhiệt nã. Bồ-tát đạt được như vậy là nhờ nguyện lực thuở xưa thanh tịnh.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát không vì các việc ăn uống tài vật nuôi dưỡng thân này, mà đối với Pháp thân tất cả việc lấy bỏ thảy đều thông đạt. Nhưng vì thương xót hữu tình mà nhận lấy ăn uống, đối với thân mạng cũng không xả bỏ, đối với sức Pháp thân cũng không lấy bỏ, cũng không tổn giảm.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát đối với Pháp thân không sinh không diệt, nhưng vì thị hiện nên có sinh có diệt. Lại có thể thành thực hữu tình, đối các hành pháp biết rõ sinh diệt; lại biết các pháp cũng không hợp tập, chỗ sinh chỗ diệt thảy đều biết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

rõ. Đối với Pháp thân, pháp thực, pháp lực, pháp thường y chỉ, tâm không biểu hiện. Đây là nguyện lực thuở xưa thành thực hữu tình Tinh tấn ba-la-mật-đa không thoái chuyển.

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ nghĩa trên, liền lập lại bằng kệ rằng:

*Nay mới được thành thân Kim cương
Không hoại, không tan Phật biết rõ
Dao không tổn thương, lửa không đốt
Độ hết hữu tình đều thoát khỏi,
Độ thoát hữu tình lửa dữ hại
Nếu được thuốc mát mẻ tối thượng
Hữu tình thấy biết như vậy rồi
Lại như ăn được các món ngon,
Cho đến pháp giới không phân biệt
Chỉ một Pháp thân không thân khác
Không nhân, không ngã, không nho đồng
Thông đạt các pháp do duyên sinh.
Quán sát như thực hành khổ hạnh
Vì duyên chấm dứt nên khổ đoạn
Sắc uẩn không cứng như bọt nước
Thọ uẩn cũng như bong bóng nước
Tưởng như khát ái thấy sóng nắng
Quán hành như cây chuối không thật
Lại như huyền hóa các kỹ nghệ
Trong mỗi sát-na đều lia tướng.
Những người có trí đã thí nguyện
Rõ thức tạo tác không chắc thật
Các thứ đồ dùng như điện chớp
Như dòng thác đổ từ núi cao,
Tài dụng cũng giống như hình bóng
Nhanh chóng còn nhanh hơn tên bắn
Biết rõ biến đổi như mây trôi
Các bậc có trí không ham thích.
Không ở trong trời, người, ba cõi
Thọ dụng ăn uống các thú vui
Sau đọa vào địa ngục cực khổ
Thấy rồi không thích ở cõi trời,
Không chỗ nương tựa như bàng sinh
Người này nương tựa là sinh tử
Bồ-tát sẽ được đại Pháp thân
Dẫu có thành hoại không sinh diệt.*

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát thực hành Tinh tấn ba-la-mật-đa không thoái chuyển. Nên học như vậy. Thế gian đầy dẫy các pháp bất thiện, pháp đối trị cũng lại như vậy, nhưng hữu tình lại không biết. Hữu tình thế gian có ba chứng bệnh nặng đó là: Tham, sân, si. Ba thứ bệnh nặng này hữu tình không thể biết rõ. Ba thứ bệnh nặng này có ba loại thuốc hay để chữa trị; nhưng hữu tình cũng không biết. Nếu người bệnh tham

thì dùng thuốc quán bất tịnh để chữa trị. Người bệnh sân thì dùng thuốc quán từ bi để chữa trị. Người bệnh si thì dùng thuốc quán duyên khởi để chữa trị. Ba loại thuốc hay này các hữu tình không thể biết. Nếu như có thuốc của y vương để chữa trị tất bệnh, thì chỉ trị bớt tạm thời, chứ không thể trị hết hẳn, không thể trị hết tất cả bệnh. Các người có trí không nên tùy thuận tu học như vậy, mà phải nên học pháp đối trị của Thế Tôn, làm đại y vương thông đạt tất cả thiện pháp vô thượng, khiến các người bệnh dứt sạch các bệnh, đó mới là cứu cánh. Còn đối với các y vương thế gian, dù chỉ một phần nhỏ cũng không nên theo học. Phải nên tích tập già, rây, sàng, sảy, hòa hợp pháp được tối thượng, nếu nghe tiếng rồi thì cả bệnh nặng tham, sân, si thấy đều tiêu trừ.

Này Xá-lợi Tử! Đây gọi là Đại Bồ-tát thực hành Tinh tấn ba-la-mật-đa không thoái chuyển. Phương thức tích tập già, rây, sàng, sảy hòa hợp đại pháp được như vậy. Các Thanh văn Duyên giác đều không thể làm được, chỉ có Như Lai Vô Thượng Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác, là Đại y vương, gom các thiện căn, già, rây, sàng sảy hòa hợp làm đại pháp được, thổi pháp loa lớn, phát ra âm thanh sâu xa vi diệu, khiến cho vô lượng vô biên trăm ngàn câu-chi na-do-đa căm-yết-la tam thiên đại thiên thế giới thấy đều nghe biết. Nói tóm lại, pháp được ấy có khả năng trị hết tất cả đại bệnh tham, sân, si của vô số hữu tình, số lượng này nhiều không thể nói hết, không thể nói hết.

Này Xá-lợi Tử! Ví như trong rừng Tuyết sơn có cây đại dược thọ vương tên là “Lìa các độc”, nó có khả năng khiến vô số hữu tình khi ngửi được mùi hương của nó thấy đều hết bệnh.

Này Xá-lợi Tử! Dùng cây đại dược thọ vương “Lìa các độc” bôi lên loa, trống rồi thổi, đánh lên thì làm cho các hữu tình đã bị trúng độc thuốc độc, khí độc và tất cả độc, hễ ai nghe được tiếng này đều được trừ hết các độc.

Này Xá-lợi Tử! Cây đại dược thọ vương “Lìa các độc” này, tất cả thầy thuốc đều không thể biết, chỉ có y vương Hoặc Mạng mới có thể biết.

Này Xá-lợi Tử! Nếu đối với đại chánh pháp được của Đại Bồ-tát mà có khả năng tích tập già, rây, sàng, sảy hòa hợp thì chỉ có Như Lai mới có thể có, còn Thanh văn, Duyên giác không thể có được. Như Lai thông đạt tất cả thiện pháp, làm Đại y vương, có năng lực làm dứt hết các bệnh của tất cả hữu tình. Đối với pháp được này có khả năng tích tập, già, rây, sàng, sảy, hòa hợp, thổi pháp loa lớn phát ra âm thanh vi diệu sâu xa, khiến cho vô lượng vô biên trăm ngàn câu-chi na-do-đa căm-yết-la tam thiên đại thiên thế giới đều được nghe. Nói tóm lại, vô số hữu tình không thể nói hết, không thể nói hết, khi nghe được tiếng này rồi tất cả bệnh nặng tham, sân, si đều trừ sạch.

Sao gọi là Đại Bồ-tát tích tập pháp tài? Ở chỗ nào có thể dụng thí? Nếu Đại Bồ-tát dụng thí pháp tài thì chỉ có tích tập chánh pháp tạng của Bồ-tát.

Này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát thực hành Tinh tấn ba-la-mật-đa không thoái chuyển, đối với chánh pháp tạng Bồ-tát thọ trì đọc tụng, giải nói nghĩa ấy, hoặc tự chép, hoặc dạy người chép, cho đến diễn nói rộng rãi cho mọi người. Nên học như vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Thời quá khứ lần lượt như vậy rộng lớn không thể nghĩ bàn a-tăng-kỳ kiếp. Lúc đó có Phật hiệu Liên Hoa Siêu Thắng Như Lai Đa-đa-a-già-độ, A-la-ha Tam-miệu Tam-phật-đà. Trong hội Phật ấy có tám mươi câu-chi chúng đại Thanh văn đến tập hội, đều là A-la-hán, đã hết các lậu, không còn phiền não, tâm được tự tại, đến bờ giác ngộ. Thọ mạng của Đức Phật ấy là tám vạn năm, chánh pháp tồn tại thế gian đủ năm trăm năm, tượng pháp cũng vậy. Sau khi Đức Phật Liên Hoa Siêu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thắng Như Lai Niết-bàn, có xá-lợi cũng như sau khi ta diệt độ không khác.

Này Xá-lợi Tử! Lúc Đức Liên Hoa Siêu Thắng Như Lai nhập Niết-bàn rồi, sau một trăm năm, có Bồ-tát diệt độ từ phương khác sinh đến vương gia. Lúc đó đứa bé nói với mẹ:

–Nay vì duyên gì mà con sinh trong dòng họ phi pháp này. Nay con vẫn nương tựa vào hạnh chánh pháp mà tu hành.

Vì lý do đó nên gọi là Chánh pháp hạnh.

